

Навіки поєднана зі своєю сім'єю

Лора Бертон

Коли мене удочерили у трирічному віці, моя біологічна мати дозволила це за однієї умови—мої батьки не повинні виконувати церковні обряди до того часу, поки мені не виповниться 12 років. Вона думала, що я маю бути достатньо дорослою, аби самостійно приймати рішення; але насправді чекати було нелегко.

Так важко було бачити, як багато моїх друзів христяться у восьмирічному віці, але ще важче було знати, що я не можу запечататися до моїх прийомних батьків і п'ятьох братів та сестер, поки мені не виповниться 12 років. Я боялася, що зі мною щось станеться і я не зможу до них запечататися.

Коли наближався мій 12-й день народження, ми почали планувати моє хрищення і запечаткування з сім'єю. Батьки дозволили мені вибрати храм, у якому ми будемо запечатуватися. Я завжди вважала, що храм у Сан-Дієго, Каліфорнія,—найкрасивіший, тож уся моя сім'я погодилося їхати до Каліфорнії на запечаткування.

Я не могла дочекатися, коли об'єднаюся з батьками, братами і сестрами у вічну сім'ю. Під час запечаткування я відчувала Духа так сильно, що це важко виразити словами. Зараз, коли я нарешті запечатана до своєї сім'ї, моє почуття занепокоєння замінилося почуттям втіхи і спокою завдяки знанню, що я тепер навіки поєднана з ними.

Автор живе в штаті Юта, США.

ДІТЯМ

Дивитися на храм

Президент Айрінг пояснює, що завдяки священству ми маємо можливість піти до храму і запечататися сім'єю на вічність. Намалюй або знайди зображення свого улюбленого храму і помісти його у такому місці, де ти будеш бачити його кожного дня. Склади перелік того, як ти будеш готуватися, щоб одного дня увійти до храму.

